

Hoc modo ceteri modi tertie figure in primos mo-
dos pme figure referuntur quod subiecta descriptio
declarat: in qua prior quintus quiper conuersionez
resolui non potuit: per impossibilitatez resolutus ē.
Qddā bo. malū nō ē. ꝑ ꝑiacētes. oē iustū malū ē.
Oē bonū iustū ē. ꝑ ꝑiacētes. oē bonū iustū ē.
Qddā iu. ma. nō ē. ꝑ ꝑiacētes. Oē bonū malū ē.
Oē bonū iustū ē. ꝑ ꝑiacētes. nullū iustū vtrū ē.
Qddā bo. iust. ē. ꝑ ꝑiacētes. ꝑ ꝑiacētes. nullū iustū vtrū ē.
Qddā iu. vtrū ē. ꝑ ꝑiacētes. ꝑ ꝑiacētes. nullū bonū vtrū ē.
Qddā bonū iustū ē. ꝑ ꝑiacētes. ꝑ ꝑiacētes. nullū vtrū iustū ē.
Oē bonū vtrū ē. ꝑ ꝑiacētes. ꝑ ꝑiacētes. nullū vtrū iustū ē.
Qddā vtrū iustū ē. ꝑ ꝑiacētes. ꝑ ꝑiacētes. nullū bonū iustū ē.
In resolutione modi secūdi tertie figure in pmiū mo-
dū pme bec possibilitas euenit: q̄ duas ꝑrias vno tē-
pore cōcedit q̄ fieri nequit. Mūq̄ enim due cōtrarie
vno tēpore in vna propositione simul vere inueniēter.
Nullū bonū malū ē. ꝑ ꝑiacētes. Oē iustū malū ē.
Oē bonū iustū ē. ꝑ ꝑiacētes. ꝑ ꝑiacētes. nullū iustū vtrū ē.
Qddā iu. ma. nō ē. ꝑ ꝑiacētes. ꝑ ꝑiacētes. nullū bonū malū ē.
Et in sequenti quoq̄ syllogismo duas concedit q̄ im-
possibile est.
Oē bonū iustū ē. cōtra ꝑ ꝑiacētes. nullū vtrū iustū ē.
Oē bonū vtrū ē. cōtra ꝑ ꝑiacētes. ꝑ ꝑiacētes. nullū iustū vtrū ē.
Qddā vtrū iustū ē. ꝑ ꝑiacētes. ꝑ ꝑiacētes. nullū bonū iustū ē.
Nec nos illud turbet q̄ i q̄busdā cōtraria ꝑpositio ꝑ
cōclusio iuenit: i q̄busdā vō cōtraiacēs. Māq̄ equali-
ter peccabit q̄ vtrasq̄ ꝑrias cōcesserit: tā si vtrasq̄
ꝑiacētes. Mā quo modo cōtraiacentes vno tempore
esse non possunt vnq̄: etiam contrarie.
Oē bonū vtrū ē. cōtra ꝑ ꝑiacētes. nullū iustū vtrū ē.
Oē bonū iustū ē. cōtra ꝑ ꝑiacētes. ꝑ ꝑiacētes. nullū iustū vtrū ē.
Qddā iustū vtrū ē. ꝑ ꝑiacētes. ꝑ ꝑiacētes. nullū bonū vtrū est.
Hec de categoricorum syllogismorum introductione
Aristotelem plurimū sequens: ꝑ aliqua de theophras-
to vel Porphyrio mutuatus quantum paritas in-
troducendi permittit expressi. Si qua vero desint
in analyticis nostris calcatis exprimemus. Nunc ve-
ro quantum ad solam categoricorum syllogismorum
formam expectabat perfectum hac nobis est: ꝑ ad cu-
mulū introductionis elaboratū. Nec hoc nos pertur-
bet: si que hic ꝑpositiones ꝑ cōclusiones false sūt: q̄
quidē non vitates rerū s̄ cōnexiones syllogismorū si-
guras ꝑ mōs suscepim⁹ differēdos. Mā his cognitis si
quos ad factū studij logice discipline disputationis
subtilitas traxerit ꝑus de abiguis disputatōib⁹ dis-
scat. post ab his vitas in reb⁹ mēdaciūq̄ meditabit.
De syllogismo hypothetico liber primus.
Um in omnibus philosophie disciplinis
ediscendis atq̄ tractandis sumum in vita
positum solemnem existimem: tum iocun-
dius: ꝑ veluti cum quodam fructu etiaz la-
boris arripio: que tecuz comunicanda com-
pono. Nam ꝑ ipsa speculatio veritatis sua quadam
specie secunda est: fit tamen amabilior cuz in comune
deducitur. Nullus enim bonus est q̄ non pulchrius
elucescat: si plurimorum noticia comprobetur. Nam
quod alias taciturnitate est compressus etiam iamq̄
silentio periturus lacus excrescit: ꝑ obliuionis interitu
scientium participatione defenditur: fitq̄ iocundior
disciplina. Cuz inter eiusdez sapientie conscios iubet
esse sapientes. q̄ si accedat (vt totum mihi nunc res
est) ea que sponte iocunda sunt: in amicitie participa-
tionem deduci: necesse est studij suauitatem quodaz
veluti dulcissimo caritatis sapore condiri. Nam cum

id in se optineat amicitia ꝑprium munus: vt nolit ha-
bere solitarias cogitationes tunc q̄ honeste quisq̄
cogitat nulli promptius nisi quem diligit confitetur.
Quo factum est etiam si immensus labor cepto ope-
ri vias negabat animus tamen ad efficiendum quod
aggressus fuerat tui cōtemplatione sufficeret. Quid
enim magnum studiosus tui amor efficeret: si intra
facilitatis terminos constitisset: Quod igitur apud
scriptores quidem grecos ꝑerq̄ rarissimos strictim
atq̄ confuse apud latinos vero nullos reperi: id tue
scientie dedicatus noster ꝑ si diuturnius cepti tamen
labor efficac excoluit. Nam cum categoricorum syllo-
gismorum plenissime noticiam percepisses: de hypo-
theticis syllogismis sepe querebas in quibus ab Ari-
stotele nihil est conscriptum. Teophrastus vero vir
omnis doctrine capax rerum tantum sumas exequi-
tur. Eudemus latiore docendi graditur viam: sed
ita vt veluti quedam seminaria sparsisse: nullum ta-
men frugis videatur extulisse ꝑouentum. Hos igitur
quantum ingenij viribus ꝑ amicitie tue studio suffici-
mus: q̄ ab illis vtrū dicta breuiter vtrū fūdit⁹ omissa sūt:
elucidāda diligētur ꝑ subtiliter ꝑsequēda suscepim⁹:
i q̄ re supate difficultatis pmiū fero: si tibi mun⁹ ipse
se videar amicitie ꝑ si nō videar satisfecisse doctrine. ois
syllogismus certis ꝑ conuenienter ꝑpositis ꝑpositio-
nibus continetur. ꝑpositio vero omnis aut catego-
rica ē q̄ ꝑdicatiua dicitur aut hypothetica ē q̄ cōditio-
nalis vocat⁹: ꝑdicatiua ē i q̄ aliqd ꝑdicat⁹ de alio hoc mō.
hō aīal ē. Mā n. aīal de hōie ꝑdicatū ē. Mā hypotheti-
ca ē q̄ cū qdā cōditōe denūciat eē aliqd si fuerit aliud
veluti si ita dicim⁹. Si dies ē. lux ē. Mā hypothetice ꝑ-
ꝑositiones ex categoricis cōstāt: q̄ paulo ꝑsteri⁹ ꝑ-
parebit quo fit: vt syllogism⁹ q̄ ex categoricis ꝑꝑōni-
bus iunctus ē: categoric⁹ appellat⁹. i. ꝑdicatiua: q̄ vō ex
hypotheticis ꝑꝑōnib⁹ cōstāt dicit⁹ hypothetici. i. cō-
ditionales: vt ergo hōꝝ syllogismorū differētia videat⁹:
spectāda ꝑus ē eoz i ꝑꝑositionū nā discretio. vi-
det⁹. n. i aliquibus ꝑꝑōnib⁹ nihil differre ꝑdicatiua ꝑ-
ꝑositio a cōditionali nisi tm̄ quodā oīonis mō. Velut
si q̄s ita ꝑponat. Mā aīal ē. Id ita si rursus enūciat:
si hō ē: aīal ē. Mā ꝑꝑōnes oīonis quodā mō diuerse
sūt. Mā vō si vidēt significasse diuersā. ꝑꝑrimū igitur
dicēdū ē q̄ ꝑdicatiua ꝑꝑō viz suā nō i cōditōe: s̄ i so-
la ꝑdicatiōe cōstituit. In cōditionali vō cōsequētie rō
ex cōditōe suscipit⁹. Rursus ꝑdicatiua simplex ē ꝑꝑ-
ꝑositio. Cōditio-
nalis vō eē si poterit nisi ex ꝑdicatiuis
ꝑꝑōnib⁹ cōiūgat⁹: vt cū dicim⁹ si dies ē: lux ē: dies est
atq̄ lux ē: due sunt ꝑꝑōnes ꝑdicatiue. i. simplices ad
hoc illd ē quo maxie declarat vtrūq̄ ꝑꝑetas q̄ ꝑdi-
catiua qdē ꝑꝑō h̄z vnū subiectū terminū alterꝑ ꝑdi-
catū: ꝑ id q̄ i ꝑdicatiua ꝑꝑōne subiect⁹ illi⁹ suscipe vi-
det⁹ nomē q̄ i eadē ꝑꝑōne ꝑdicat⁹ hoc mō vt cū dici-
m⁹: hō aīal ē: hō subiectū ē: aīal ꝑdicatū: ꝑ hō aīal
lis suscipit nomē: cū ipse hō aīal eē ꝑꝑōnit. Cū i his
ꝑꝑōnib⁹ q̄ cōditio-
nals dicit⁹: si idē ꝑdicatōis ē mod⁹
Māq̄. n. oīno alterꝑ de altero ꝑdicat⁹: s̄ id tm̄ dī eē al-
terū: si alterꝑ fuerit: veluti cū dicim⁹: si ꝑꝑerit: cū vi-
ro cōcubuit. nō. n. tūc dī ipse ꝑꝑerisse id eē: q̄ cum
viro cōcubere: s̄ id tantū ꝑꝑōnit q̄ ꝑꝑerit nūq̄ eē
potuisset: nisi fuisset cū viro cōcubuit⁹ q̄ si q̄ i vna ea-
dēq̄ ꝑꝑōnū ꝑꝑrietates icurrerit: tūc ꝑꝑm nomen enun-
ciate ꝑꝑōnis itelligēdi ratio variabit hoc mō. Mā cū
dicim⁹ hō aīal est: ꝑꝑōne facim⁹ ꝑdicatiua: ac si ita
ꝑꝑonam⁹ si hō est. aīal est. In cōditionalē vertit⁹
enūciationez. In ꝑdicatiua igitur id spectabim⁹ q̄ ipse

homo animal sit: id est nomē in se suscipiat animalis. In cōditionali vō illud itelligim⁹ q̄ si fuerit aliq̄ res que hō esse dicat: necesse sit aliqua res q̄ aīal eē nuncupetur. Itaqz ppō p̄dicatiua rē quā subijcit p̄dicatē rei suscipere nomē declarat. Cōditionalis vō ppōnis hec sētētia ē: vt ita sit aliqd si fuerit alterū: r̄ si neutri nomē alteri⁹ suscipiat. Ita igit̄ ppōnib⁹ disgregatis exenūtiatiōnū p̄petate syllogismi quoqz vocabulū susceperē: vt alij dicant̄ p̄dicatiui: alij cōdictōales. Itaqz in qb⁹ ppōnes p̄dicatiue sūt: eos p̄dicatiuos syllogismos vocam⁹. In qb⁹ vero hypothetica p̄positio p̄ma est (p̄dotest nāqz r̄ assumptio r̄ cōclusio esse p̄dicatiua) hi tantū p̄ vni⁹ hypothetice ppōnis naturā hypothetici r̄ cōditionales vocāt. At de simplicibus qdē id est d̄ p̄dicatiuis syllogismis duob⁹ libellis explicuim⁹ quos de eorū cōstructiōe cōfecim⁹. p̄dotest syllogismorum vero simpliciu⁹ disputatiōes ordo ē: vt de nō simplicib⁹ differam⁹. Nō simplices vō syllogismi sūt: qui hypothetici dicuntur quos latino nōte cōditionales vocam⁹. Nō simplices vō dicuntur: quā ex simplicib⁹ cōstāt: atqz in eisdē vltimos resoluunt. Cum p̄serti p̄ime eorū ppōnes vim p̄e p̄ntie ex categoricis. i. ex simplicib⁹ capiāt syllogismis. nāqz p̄ma p̄positio hypothetici syllogismi si dubitat an vera sit p̄dicatiua cōclusiōe demonstrabit. Assumptio vō in plurib⁹ modis taliu⁹ syllogismorū p̄dicatiua esse p̄spicitur. Itēqz cōclusio veluti cū dicim⁹: si dies ē: lucet. At qui dies est: hec assumptio p̄dicatiua est: si q̄ratur p̄dicatiua p̄bat̄ syllogismo lucet igit̄ cōsequuta ē rursus p̄dicatiua cōclusio super hec omnis cōditionalis ppō ex p̄dicatiuis (vt dictū ē) iūqz q̄ si ex his r̄ fidem capiunt: r̄ ordinē partium sortiuntur: necesse ē categoricos syllogismos hypotheticis viz cōclusiōis ministrare: sed quoniam de hypotheticis loquimur quid significet hypothesis predicandum est: hypothesis nāqz: vnde hypothetici syllogismi acceperunt vocabulum duobus (vt Endeino placet) modis dicitur. Aut enim tale aliquid ad quiescitur per quandam inter se consentientiū conditionē q̄ fieri nullo mō possit: vt ad suum terminum ratio perducatur: aut in cōditione posita consequentia vi coniunctiōis vel disiunctiōis ostenditur. Ac prioris quidem p̄positionis exemplum est: veluti cum res omnes corporales materiei formeqz concursu demonstramus subsistere. Tunc enim quod per rerum naturam fieri non potest ponimus. i. omnem forme naturā a subiecta materia si non re saltē cogitatione separam⁹: r̄ quā nihil ex rebus corporeis reliquū sit demonstratū: atqz ostēsum putamus eisdem conuenientibus corporalibus rerum substantiam confici: quibus a se disijctis ac discedentibus interimatur. In hoc igitur exemplo posita cōsentiendi conditione: vt id paulisper fieri itelligatur q̄ fieri non potest: vt forme a materia separentur quid consequatur intendimus perire. i. corpora: vt eadem eisdem consistere comprobemus. Nam quoniam interitus corporalium rerum sequitur iure dicimus res oēs corporeas ex forma r̄ materia consistere. Sed huiusmodi ppōnes que r̄ consentientiū conditione pueniūt: nihil his differunt quas simplices categorice institutiōis p̄mi libri tractat⁹ ostendit. que vero a simplicibus differūt ille sūt: qm̄ aliqd dicitur eē: vt si eē. Si qd fuerit vel nō fuerit. Hec semp cū p̄dictiōib⁹ p̄ponitur: vt cū dicim⁹: si hō ē: aīal ē. Si ternari⁹ est ipar ē: vel cetera huiusmodi: hec enī ita p̄ponuntur: vt si qdlibet illud fuerit: aliud cōsequat: vel cū dicim⁹

mus si homo ē: equus nō ē. Rursus eodē mō p̄ponit̄ in negatiōe quo superi⁹ i affirmatiōe p̄ponebat. hic enī dicit: Si hoc est: illud nō est. Et ad hūc modū cetera possūt: aut aliq̄n hoc enūciari modo cū hoc sit: illud est: veluti cū dicim⁹. cū homo est: aīal est vt cū homo est: equus nō est: que enūciatio ppōnis eiusdē potestatis est: cuius ea que hoc modo p̄ponit̄. Si hō est: aīal est. Si hō est equus nō est. sicut et p̄positiōnes hypothetice p̄ disiunctiōne ita: aut hoc ē: aut illud est. Hec eadez videri debet hec ppō que sic enūciat. Si hoc est: illud non ē. Hec enī nō est p̄ disiunctiōne: sed per negatiōne. Negatio vō oīs infinita ē: atqz ideo r̄ in cōtrariis: r̄ in cōtrariorū mediocritatib⁹: r̄ in disparatis fieri pōt. Disparata autē ea voco: q̄ tāntū a se diuersa sūt s̄ nulla cōtrarietate pugnātia: veluti terra vestis ignis: r̄ cetera. Itā si albū ē: nigrū nō ē. Si disciplina ē: hō nō ē. At in ea q̄ p̄ disiunctiōne sit: alterā semp poni necesse ē hoc mō: aut dies: aut nox. q̄ si ea cūcta q̄ p̄ negatiōne dici cōuenit: ad disiunctiōne trāsferram⁹: ratio non p̄cedit. Quid enī si quis dicat: aut albū est: aut nigrū. Aut albū est: aut rubē aut discipula est: aut hō. fieri enī pōt vt nihil sit horū. Igitur qm̄ p̄ disiunctiōne p̄positio in certis reb⁹ tm̄ in quib⁹ alterū eorū euenire necesse ē ponit̄. hec autē per negatiōne separatio in omnib⁹ etiā bis que suam inuicem naturas perimunt poni pōt apta ratione discreta ē.

Omnis igit̄ hypothetica p̄positio vī p̄ cōnexionem fit (p̄ cōnexionē vō illū quoqz modū qui p̄ negatiōne fit esse p̄nūcio) vel p̄ disiunctiōne. vterqz enī modus ex simplicibus p̄positionibus cōparatur. Simples autem sunt quas p̄dicatiuas p̄mo institutiōis categorice libro dixim⁹. He vō sūt: cuius aliquid de aliis quo p̄dicat̄ vel affirmando vel negādo: vt dies ē: lux est. At si his media p̄ditio iterueniat fiat. Si dies ē: lux est: sitqz vna hypothetica p̄positio ex duab⁹ categoricis iuncta. S̄z qm̄ omnis simplex p̄positio vī affirmatiua vī negatiua ē. q̄ttuor modis p̄ cōnexionem fieri hypothetice p̄positiōes possūt. aut enī ex duab⁹ affirmatiuis: aut ex duab⁹ negatiuis: aut ex affirmatiua r̄ negatiua: aut ex negatiua r̄ affirmatiua. Itaqz autēz omniū exēpla subdēda sūt: quo id qd dicim⁹ clar⁹ inotescat. ex duab⁹ affirmatiuis. Si dies ē: lux ē. Et duabus negatiuis: si nō ē aīal: nō ē hō. ex affirmatiua r̄ negatiua. si dies ē: nox nō ē: ex negatiua r̄ affirmatiua. si dies nō ē: nox ē. S̄z qm̄ dictū ē idē significari si cōiunctiōe r̄ qm̄ cū hypotheticis p̄positiōib⁹ p̄ponit̄ duob⁹ modis cōditiones fieri possūt. Uno fm̄ accidēs altero vt habeāt aliq̄n nature cōsequētia. Scdm̄ accidēs hoc mō: vt cū dicim⁹. cū ignis calid⁹ sit: celū rotundū est. Non enī q̄ ignis calid⁹ est: celū rotundū est. sed id hec p̄positio designat: q̄ quo tempore ignis calid⁹ est: eodē tpe celū quoqz rotundū est. Sūt autēz alie q̄ habēt ad se cōsequētia nature: hāz quoqz duplex mod⁹ ē: vni⁹ cū necesse ē cōsequi: ea tamē ipsa cōsequētia nō p̄ terminorū positionem sit: alius vō cū sit cōsequētia p̄ terminorū positionē. Ac prioris qdēz modi exēplū ē vt ita dicam⁹: cū homo sit animal est: hec enī cōsequētia ē subnira incōcussa veritate. Nō enī idcirco animal ē q̄z homo ē. generis. n. causa spēs non est: sed fortasse a genere principium ducitur: magis essentia causa ex vniuersalibus trahi potest: vt idcirco sit homo quia animal est. Causa enim speciei cōsequētia facit. p̄ terminorū vō positionē talis cōsequētia si p̄cedit. Sūt at̄ alie hypothetice ppōnes: i. quibus etiaz

bna et consequentia necessaria reperit: et ipsius pntie cam terminor positio facit hoc mo. Si terre fuerit obiect: defectio lune consequat: qz terre iteruenit obie ct. Iste igit sunt ppones certe atqz viles ad demo stratione. partimur at ppones hypotheticas in suas ac simplices ppones: et prima qdez cui p iunctio ppo nitur precedentem dicim. Scdam vo pntiam vt i hac si dies e: lux e: pcedentem dicim ea q dicit: si dies. Ldse quentem vo ptem lux est. in dis iunctiuis vo ppositioni bus ordo enunciadi precedentem vel pntem facit: vt aut dies e: aut nox est. Ma q prima pponitur pcedes q posterior consequens appellat. Ac de ptribus qdem hypotheticarum propositionum ista sufficiunt.

C Illud vo expediendum vr: q et ab Aristotele dr. Idem cum sit et non sit: non necesse est idem esse: veluti cu sit. a. Si idcirco necesse e esse. b. a. si non sit: non necesse e esse. b. Idcirco qm non est. a. Ad hmoi vo rei demon stratione impossibilitatis diffinitio premittenda e: q est hmoi. Impossibile est quo posito aliqd falsu atqz impossibile comitat eo noie quo impossibile pmitit propositu fuit. Sit igit positum cu sit. a. esse. b. i. hac inter. a. et b. esse consequentia: vt si concessus fuerit ee a. necesse sit cedere esse. b. Itaqz pponat si. a. esse. b. est. dico qz si. a. non fuerit: non necesse est ee. b. Ac pri mu que sit propositionu consequentia considerem. Si .n. fuerit tale coniunctu vt si sit. a. et. b. esse necesse sit Si. b. non fuerit et. a. non esse necesse est. Ex tali de monstracione cognoscit si sit. a. necesse sit esse. b. dico qz si. b. non sit. a. no erit. Idonaf. n. esse. b. et sit si fieri pot. a. Sz dem est si sit. a. necessario cedit ee. b. Lu sit igit. b. non erit. b. Ma qz ponimus si esse. b. non erit .b. qz vero ponimus. a. erit. b. erit igit. b. ac no erit qz fieri non pot. Impossibile est igit non esse. b. et ee. a. Et demonstratione quide firma sic vtimur. Exemplo vero id clarius. Nam si est ho: est aial. Si no est aial: non est homo. Mo vero si homo fuerit animal non e. Multa. n. sunt animalia que hoies no sunt. Itaqz in pntia pponis coniuncte si est primu scdm esse necesse est. Si scdm non fuerit: non erit primum. At vero si primu non fuerit: non necesse est vt non sit scdm nec vero necesse est vt sit. Id. n. demonstrand u ee duduz nobis ppositum fuit. Sit. n. a. idqz cum sit necesse sit esse. b. dico qz si non fuerit. a. non necesse e esse. b. ne e id dico quonia si no fuerit. a. necesse est non esse. b. scdm tm non necesse est esse. b. Nam qz paulo ante demon stratum est si. b. non fuerit non esse. a. si eundez. b. ter minum non ee contingerit non erit. a. Sed si cu non sit. a. necesse est ee. b. idem. b. ex necessitate erit. ac no erit. Nam qz. b. terminu non ee contingit: non erit. Quia vo si. a. non fuerit. b. ee necesse e erit. Idem igit. b. terminus erit ac non erit q est impossibile. **C** Ex his igitur demonstratum ee arbitroz in coniuncta hypo thetica propositione si sit primu consequi vt sit scdm: si non sit scdm: consequi vt non sit primu. Si vo non sit primu: non consequi: vt sit vel no sit scdm. Nam et illud apparet si sit scdm: non consequi vt sit vel no sit primu. vt in ea propositione q est: si ho est: aial est: si animal sit: non consequi vt sit ho vel non sit. qz si pri mu non sit: non consequitur vt necessario sit vel no sit scdm: velut in eade propositione. si ho non fuerit: no necesse est vt aut sit aial: aut non sit. Ex oibus igitur sole due consequentie stabiles sunt et inmutabiliter co stant si sit primu: vt consequat vt sit scdm. Si scdm si fuerit: necessario consequi: vt no sit primu. His itaqz determinatis illud adiungam qm cum ois hypothetis

ca propositio simplex non sit: atqz ex aliis ppombus coniungant: sunt tm hypothetice quedam que si reliqs conditionalibus coparentur simplices existimentur. Omnis. n. conditionalis ppo aut cometa est: aut dis iuncta. be vo qm ex predicatiuis copulantur: in cones ris ppombus quattuor fieri necesse est huius copula tionis modos. Maqz hypothetica ppositio aut ex dua bus simplicibus coiuncta e: et vocatur simplex hypo thetica: vt hec. Si. a. est. b. e veluti cuz dicimus. si ho est: animal est. homo. n. est et aial est dne sunt simpli ces ppones. aut ex duabus hypotheticis copulatur: et dr composita veluti cum dicimus. Si cu. a. est. b. e. cum sit. c. est. d. veluti cu tali ppone enuciamus. si cu homo est animal est: cum sit corpus erit subiecta. Et enim si cum homo est. animal est: vna est hypotheti ca. Alia vero cu sit corp subiecta e ex quibus p iungit vna propositio que composita nuncupat. Aut ex vna simplici: et ex vna hypothetica copulatur: velut hec. Si. a. e cum sit. b. est. c. veluti cum dicimus. si homo e cum sit aial est subiecta. Maqz ho est simplex ppo. cu sit animal esse subam hypothetica ex ipsa conseqntia conditionis ondit. Aut ex priore hypothetica et sim plici posteriore comitatur: vt cum dicimus: si cum sit a. est. b. erit et. c. veluti hoc modo. si cum sit ho: aial est et corpus: hypothetica naqz est ea que proponitur si cum sit homo aial est. Simplex posterior que hanc hypotheticam propositionem sequitur. i. corp esse: he quoqz qm no ex simplicibus copulate sunt: composita dicuntur. Sed ptes quidem q ex simplicib ppositio nibus constant et simplices hypothetice nuncupatur: in duobus terminis constitute sut. Terminos autem minime ptes pponis simplices quibus iunguntur appello. Que vo coposite hypothetice sunt: ille qui dem q ex duabus hypotheticis constant quattuor ter minis copulate sut. Ille vo que ex hypothetica et sim plici: vt ex simplici atqz hypothetica p iuncte sut be tri bus terminis coiuncte sunt. Maqz igit que sunt hypo thetice simplices vel composita: dric similitudinesqz dicende sut. Ma que ex simplicib copulatur: si ad eas q ex hypotheticis duabus iuncte sunt comparent. co sequetia qde eade e et ppositio manet tm termini du plicant. Ma que locu in his ppombus hypotheticis q ex simplicib constant ipe simplices ppones tenet eundem in his ppombus q sunt hypothetice ex hypo theticis constantes: ille coditioes tenent: quibus ille propositiones inter se iuncte et copulate esse dicuntur Ma in hac propositione que dicit: si est. a. est. b. et i ea que dicit si cum sit. a. est. b. cum sit. c. est. d. quez locus in ea que ex duabus simplicibus continetur tenet ea que prior est: si est. a. eundem locum tenet. In ea pro positione que ex duabus hypotheticis propositionib copulatur ea que prior est: si cum est. a. est. b. hic naqz duarum inter se propositionum coniunctionis condi tione facta est consequentia. Itemqz qua vim pntet ex vtrisque propositionibus copulate hypothetice se quens portio que infertur idest. esse. b. eandem vim tenet in propositione ex hypotheticis iuncta ea que se quitur idest cum sit. c. esse. d. atqz id tm differt: quia cum in prima propositione ex simplicibus iuncta ppo sitio ppone sequat: In secunda ppone ex hypothe ticis iuncta coditio consequetie coditionis consequetiam comitat. Illib. n. est aliud dicere si. a. est. b. est. que ei ppositiom p que dicim ee. a. illam ee comitem per que. b. ee pdicamus. at i ea ppone q ex hypotheticis iuncta e cu dicim. Si cuz sit. a. est. b. cum sit. c. esse. d.

illud dicitur ei consequentia quae inter a. et b. est eadem esse certitudinem comitem quae est inter c. et d. ita ut sicut sequitur positio a. est b. consequenter sine dubio c. positio est d. **C**at in his propositionibus quae ex simplicibus et hypotheticis consistunt illa ratione conditionis consequentiae sequatur vel conditione consequentiae propositionis comitatur. Illa cum dicimus si a. cum sit b. est c. id intelligi volumus ei proponi per quam dicimus si a. consequenter eadem conditionem per quam dicimus cum sit b. est c. id est si a. necesse sit b. termino comitem esse c. terminum cum vero dicimus si cum a. b. est c. est nihil aliud intelligi volumus nisi duarum inter se consequentiarum propositionum alterius propositionis consequenter veritatem: ut si habeatur inter se consequentia a. atque b. necesse sit hanc conditionem consequentiae propositionis ei per quam dicimus est c. consequenter veritatem id est si necesse est a. positio est b. necesse est et c. est. Similes igitur syllogismi fiunt earum propositionum quae ex simplicibus et earum quae non ex simplicibus utriusque iunguntur. Earum vero quae ex una simplicibus et ex altera hypothetica copulantur. Diversi quidem a superioribus ipsi tamen inter se similes sunt. nec inter se utrumque prima hypothetica: secunda sit simplex an e converso prima simplex secunda hypothetica ad syllogismorum modos nisi forsitan ad ipsi tamen ordinis permutationem. cum igitur demonstrata fuerit earum propositionum quae ex simplicibus constant ratio syllogismorum demonstrata ut est earum quoque propositionum quae hypotheticis committuntur: et cum quarumlibet earum propositionum quae ex simplicibus et hypotheticis constent syllogismorum namque perspecta est etiam conversi ordinis propositionum namque quales faciat syllogismos ostendit. Est et species aliarum propositionum in conexione positarum: quae media quodammodo sit earum propositionum quae ex hypotheticis simplicibusque iunguntur: et earum quae ex duabus hypotheticis copulantur. Illa si ad numerum respicias propositionum quasi ex tribus terminis constant et si ad conditionales autem referas quasi ex duabus conditionalibus videntur esse compositae quae medietas evenit. idcirco quoniam unus in his terminis comitem utriusque conditionalibus invenitur. **P**roponuntur vero haec vel per primam figuram vel per secundam vel per tertiam. **P**er primam hoc modo. Si est a. est b. et si est b. est c. igitur b. in utriusque numeratur et sunt quidem tres termini hi est a. est b. est c. due vero conditionales hoc modo. si est a. est b. si est b. est c. Illarumque b. utriusque comitem est atque ideo inter has propositiones quae ex tribus terminis: et eas quae ex quattuor componuntur mediae sunt huiusmodi propositiones. **P**er secundam vero figuram proponitur hoc modo. Si est a. est b. si non est a. est c. **P**er tertiam figuram sic si est b. est a. si est c. non est a. **A**c de conexis quidem ista sufficiant.

Conjunctiones vero propositiones semper ex contrariis constant: ut hoc aut est a. aut b. est. altero. n. positio alteri tollitur et interempto altero alteri ponitur. Illa si est a. non est b. Si non est a. est b. Eodem modo est si sit b. non erit a. si non sit b. erit a.

Chis igitur expeditis ad conexas revertamur in illis .n. propositio propositioem: vel conditio conditionem: vel propositio conditionem: vel conditio propositioem sequitur. dicendum est igitur quae propositioes quarum propositioem consequentes esse videntur quae contrarietatis modo quae longissime a se differant. **Q**ue vero oppositionis conditione dissentiant: Simplicium namque. id est predicatarum propositionum alie propter modum proponuntur. alie cum modo. praeter modum vero quae purum esse significant hoc modo dicitur. Socrates philosophus est: et que similiter proponuntur. quae vero cum modo sunt ita proponuntur. Socrates vere philosophus est. **H**ic. n. vere modus est propositioem sed maximas syllogismorum faciunt divisiones: haec propositioes cum modo enunciate: quibus necessitatis aut possibilitatis nomen adiungitur necessitatis

cum dicimus hoc modo. ignem necesse est calere. possibilitatis ut cum ita proponimus possibile est a grecis supari troianos. **Q**uo fit ut omnis propositio aut inesse significet: aut inesse necessario: aut cum non sit aliquid: tamen enunciet posse contingere. quare quidem ea que in esse significat simplex est: neque in vllas partes alias deduci potest. **E**a vero que ex necessitate aliquid inesse significat: tribus dicitur modis. vno quidem quo ei similis est propositio inesse significat: ut cum dicimus necesse est Socratem sedere: dum sedet. **H**ec. n. eandem vim obtinet ei quae dicit Socrates sedet. **A**lia vero necessitatis significatio est: cum hoc modo proponimus: boiem necesse est cor habere dum est atque vivit. hoc. n. significare videtur haec dictio non: quoniam eum necesse est tamen habere quoadiu fuerit ille qui habet. **A**lia vero necessitatis significatio est vniuersalis et propria que absolute predicata necessaria tem: ut cum dicimus: necesse est deum immortalem esse: nulla conditione determinationis apposita. possibile autem idem tribus dicitur modis. **A**ut. n. quod est possibile est dicitur: ut possibile est Socratem sedere dum sedet: aut quod omni tempore contingere potest: dum ea res permanet cui aliquid contingere posse proponitur: ut possibile est Socratem legere. **Q**uoadiu. n. Socrates est potest legere. **I**tem possibile est quod absolute omni tempore contingere potest: ut auem volare. **E**x his igitur apparet alias propositiones esse inesse significantes alias necessarias: alias contingentes atque posibles. quare necessarias contingentesque cum sit trina partitio singulare ex huiusmodi partitionibus ad eas quae inesse significant referuntur. **R**estant igitur due necessarie et due contingentes: quae cum ea quae in esse significat numerate. **S**ed omnes propositionum faciunt divisiones. **O**ium vero harum propositionum alie sunt affirmatiuae: alie negatiuae. **A**ffirmatiua inesse significans est quae dicit Socrates est. **N**egatiua que proponit. Socrates non est. **N**eccessarias vero propositionum affirmatiuarum due videntur esse negatiuae vna tria: altera vero opposita. **E**ius namque quae dicit necesse est esse. a. quolibet modo ex utriusque qui dicti sunt: aut ea est negatio quae dicit: necesse est non esse. a. aut ea quae dicit non necesse est esse. a. **Q**uamquam quidem ea quae dicit: necesse est non esse. a. tria est ei quae dicit: necesse est esse. a. **A**ltresque. n. false poterunt inueniri: veluti cum dicimus necesse est Socratem legere: necesse est Socratem non legere utraque mentitur. **N**am et cui legit non ex necessitate legit: et cum non legat nulla ne legat necessitate constringitur. **S**ed est utriusque possibile. **A**t vero ei quae dicit non necesse est esse. a. opposita est ei que proponit necesse est esse. a. vna. non. semper vera est semper falsa altera reperitur. **I**n contingentibus vero atque impossibilibus eadem ratio est. huiusmodi. n. que dicit contingit esse. a. tamen ea videtur obiecta que dicit: contingit non esse. a. tamen ea quae proponit non contingere esse. a. **A**tque ea quidem que dicit contingit non esse. a. contingens negatio nuncupatur utraque esse potest: cum ea affirmatione que dicit. contingit esse. a. veluti cum dicimus contingit sedere Socratem: contingit non sedere Socratem: **E**t haec quidem non dicuntur esse tria quoniam simul vere esse possunt. **A**t vero opposita sunt quoties ipsam contingens negatur: ut si aduersus eam quae dicit contingit esse. a. ea opponatur quae dicit non contingit esse. a. **I**d. n. ista significat omni non posse contingere. quae cum ita sint cumque inesse significantes propositiones praeter vllum dicuntur modus: his ad esse iuncto adverbio negatiuo negatio plena perficitur. **Q**ue vero cum modo proferuntur si necessarie sunt et ad esse negatio iungatur: ut ea quae et necesse est non esse: sit necessaria negatio. **S**i vero ipsi necessario negatio propositio natur:

natur: fit necessarii negatio affirmatiōi vehementer opposita: vt ea q̄ dicit nō necesse ē eē. Itē in p̄tingēti bus si ad eē negatio ponat: fit p̄tingens negatio vt ea q̄ dicit contingit nō esse. a. Si vō ipsi cōtingēti nega tio iungat: fit p̄tingētis negatio p̄tingēti affirmatiōi vehemēter opposita: vt ea q̄ dicit nō p̄tingit eē. Sed qm̄ oīs p̄positio aut vniuersalis est: aut particularis aut indefinita: aut singularis: p̄pōit hoc mō vniuersa lis. Oīs hō legit. p̄ticularis sic. Socrates legit: neces se ē: vt sicut in categoricorū syllogisimorū istitutōe mō strātū ē ille sibi marie videant̄ opposite quecūq; vel vniuersaliter affirmāt: si p̄ticulariter denegāt: v̄ vni uersaliter denegēt si p̄ticulariter affirmēt: et q̄ singu lares sūt: si illa qdē i affirmatiōe posita: illa vō i nega tione: q̄ cū vera sint: si hec eadem rō ad cōtingentes et necessarias referat: idē in necessariis et p̄tingentib⁹ inuenit: vt si quis dicat oēm. a. terminum esse necesse est: aliusq; negat dicens non necesse ē oēs. a. terminū esse. fecit oppositā negationē. Et si dicat aliq; contin git oēm. a. terminū esse: itaq; aliquis neget: nō cōtin git oēm. a. terminum esse: fecit oppositam negationē In vtrisq; n. et modū remouet et significationem vni uersalitatis extinguit. Atq; hoc qdē in simplicibus et categoricis p̄positionib⁹ euenire est: de quaz nā dili gentius p̄secuti sumus in his voluminibus: q̄ in scōe editiōis expositione t̄p̄i ēp̄. u. h. n. idē inscripsimus. Si q; igit p̄pōnum oīum conditionaliū numerus q̄ rat ex categoricis poterit inuenire. Ac primū in cōnes tis ex duabus simplicibus inquirendus est hoc mō. Nā qm̄ p̄positio simplex hypothetica ex categoricis duob⁹ iūgit vna eaz vel inesse significabit: vel p̄rige re eē simplr: vel necesse eē dupliciter. q̄ si sūt affirma tiue quies affirmatiua enūciatione p̄ponēt. Sed qm̄ oīs affirmatio h̄z oppositā negationem. rursus quies negatiua enūciatio poterit p̄nunciari. Erūt igit in p̄ia p̄positiōe q̄ vna pars ē hypotheticę p̄pōnes in negatiōe. et affirmatione cōstitute modorū p̄pōnes decē. Scōa ēt p̄positio que pars est hypotheticę totidē affirmationib⁹ et negationib⁹ p̄ponipōt. Erunt igit eius quoq; enūciatiōis decē. Sed cuz prima p̄ positio scōe p̄positioni quadā cōsequētia copulet: vt vna hypothetica fiat oēs decē affirmatiue: et nega tiue p̄pōnes oībus decē affirmatiuis negatiuisq; p̄ positionibus applicabunt. Itaq; complete centū oēs efficiūt p̄pōnes he que connere ex simplicib⁹ coniu gunt. Scōm hunc modū pōt p̄positionum numer⁹ inueniri in his p̄pōnibus que ex categorica et hypo thetica copulant: vel q̄ ex duabus conditionalibus fi unt. Nā q̄ ex cōditionali et categorica cōstant: vel e di uerso ex trib⁹ categoricis iūcte sūt. q̄ si duaz iter se p̄ dicatiuaz affirmatiōe vel negatione cōplexio vel esse vel necessario: vel p̄tingēter eē qnq; modos centū ef ficit p̄pōnes: qm̄ tertia p̄positio vel affirmatiua erit vel negatiua: et si affirmatiua qnq; modis vel inesse significās: v̄ necessario inesse duplr vel p̄tingēter in esse duplr. Itēq; totidē negabitur modis simul si am plius q̄ decies p̄ponēt. Quo fit vt tertia p̄positio cū duab⁹ superioribus centū inter se modis copulatis atq; p̄plexis iūcta atq; cōmissa mille oēs faciat p̄pōnes. Centū nāq; duaz p̄positionum modi cum decē mo dis tertię p̄positionis cōplicat mille modos perfici unt. Decies. n. centū mille sunt. Rursus qm̄ duabus hypotheticis iuncta conditionalis quattuor categori cis copulat: et due inter se prime categorice centū cō plexionib⁹ iungebāt: necesse est vt posteriores quoq;

due centū p̄plexionibus connectantur. q̄ si centus su perior p̄positionū categoricarū modi centū poste riorū categoricaz modis complicent: fient decē milia modi cōplexionū. In illis autem p̄positionibus que tribus variant figuris: siquidē medius termin⁹ simi liter et in p̄ia et i scōa hypothetica proponatur: mille erunt cōplexiones ad earum similitudines: q̄ ex trib⁹ categoricis cōnectuntur. Tunc. n. vnus atq; idē ter minus in vtrisq; tres neq; ampli⁹ faciet enūciatiōes Similr. n. in vtrisq; proponitur hoc modo. si est. a. ē. b. si est. b. est. c. bic. n. b. terminus et ad. a. terminum et ad. c. positus est inesse significās. Idē in necessariis et contingētibus intelligendū ē. at si ita proponat. si est a. est. b. et si necesse est esse. b. est. vel non est. c. due pro positōes cōditionales. i. quattuor p̄dicatiue sūt. Quo fit vt fm̄ eas q̄ ex p̄dicatiuis quattuor connectuntur: decē milia faciunt p̄plexiones atq; bi numeri tam in p̄ia q̄ in scōa vel tertia sunt inspiciendi figura. Et nos qdē quātus eē p̄positionū numerus posset ascri p̄simus nunq; th dissimiliter terminus medius enun ciatur. Nāq; vt fiat extremorū conclusio medi⁹ termi nus intercedit: cuius cōitas extrema coniungit. Qd si medi⁹ diuersis modis in vtrazq; p̄positione dicat: nec cōnectuntur extrema. atq; ideo nec syllogisimus qdē fieri vllus pōt: cū presertim nec vna quidē p̄positio dici possit in q̄ medius termin⁹ dissimiliter enūciat Longe at multiplex numerus p̄positionū existeret si inesse significātes et necessarias et p̄tingentes affir matiuis negatiuisq; p̄pōnes per vniuersales et p̄ti culares vel oppositas: vel subalternas variem⁹. s̄ id nō conuenit qz conditionaliū termini p̄positionum indefinito marie enūciantur mō. Atq; ideo superua cuū iudicauī determinataz fm̄ quantitatem p̄posi tionū q̄rere multitudinē: cum determinate cōditiona les poni nō soleāt: fere aut hypotheticę p̄positiōes nec p̄ necessitate quidē vel per contingens enūciat sed ille maxime in vsū colloctionis ducūt: q̄ inesse si gnificant. Oēs vō necessariam consequētiā tenere volunt: et q̄ inesse significant: et qbus necessitas addit et qbus p̄dicatio possibilitatis aptatur. hec. n. termi nis applicatur. Necesseitas vō hypotheticę p̄pōnis et ratio eaz p̄positionū: ex quibus iungunt inter se cō neriones consequētiā q̄rit: vt cum dico. Si Socra tes sedet et viuit: neq; sedere eū: neq; viuere necesse ē S̄ si sedet: necesse ē viuere. Itē cū dicim⁹ si sol moue tur: necessario venit ad occasū: tātidē significat q̄ si si sol mouet veniat occasum. Necesseitas. n. p̄positio nis in consequētie immutabilitate consistit. Itē cuz dicimus si possibile ē legi libz: possibile est ad tertiū versus puenire. Rursus necessitas consequētie serua ta est. Nā si possibile est legi libz: necesse est id possibi le eē: vt ad tertiū versus perueniatur. Opponūt aut hypotheticis p̄positionibus ille sole q̄ earū substan tiā perimunt. Substātia vō p̄positionū hypothet icarum in eo est: vt eaz consequētie necessitas vale at pmanere. Si q; ergo recte conditionali repugna bit: id efficit vt eaz destruat p̄sequētiā: veluti cū ita dicimus. si est. a. est. b. nō in ea repugnabit si mōstret aut nō eē. a. aut nō eē. b. sed posito quidē. a. ostendit nō statis conseq eē. b. s̄ posse eē. a. etiā si. b. termin⁹ non sit: s̄ si negatio sit: conditionalis eodem destruet mō vt cū dicimus si est. a. b. non est. Non ostendendum est aut nō eē. a. aut. b. eē sed cū sit. a. posse eē. b. terminū Sunt at hypotheticę p̄positiones alie quidem af firmatiue: alie negatiue: s̄ de his nūc loquor q̄ in cō

sequentia posite in connexionione esse dicuntur. Affirmatiua quidem vt cum dicimus. si est. a. est. b. si. a. non est. b. est. Negatiua si est. a. non est. b. Si non est. a. non est. b. Ad consequentem. n. propositionem respiciendum est: vt an affirmatiua an negatiua sit propositio iudicetur. Idem de compositis propositionibus conditionali bus intelligi oportebit. De his autem propositionibus que in disunctione sunt posite: cum de earum syllogis mis tractauero. comodius atque liberius dicam.

Quod partibus consent hypothetici syllogismi.

Hypotheticos syllogismos quos latine conditionales vocamus: alii quatuor alii tribus constare partibus arbitrantur: quorum mor controuersiam diiudicabo: si prius quibus noibus talium partes syllogismorum appellentur ostendero. Quoniam. n. omnis syllogismus ex propositionibus teritur prima vel propositio vel sumptum vocatur. Secunda vero dicitur assumptio bis que inferre conclusio nuncupatur. Cum. n. ita dicimus. si homo est animal est. Homo autem est: animal igitur est. ea quod dem enunciatio per quam dicimus. si homo est: animal est. propositio vel sumptum vocatur. ea vero quam huic adiungimus. est autem homo assumptio dicitur tertia conclusio notatur per quam ostendimus esse animal qui homo fuerit. Sed quoniam sepe euenit: vt propositio enunciata consequentia non sit verisimilis propositio sepe adiungitur approbatio per quam id quod est propositum: verum esse monstrat. Assumptio quoque sepe ad fides per se non vt idonea huic quoque inuamem probationis adiungitur: vt vera esse videatur. Quo fit vt sepe quatuor partes: sepe quatuor. Interdum tres hypotheticos syllogismos habere contingat. Nam quatuor constabit partibus si et propositio et assumptio probationibus indigebunt. quod siue propositio siue assumptio probationum indigebit: quadripartitum est syllogismus. Quod si neutra est approbata: tripartitus relinquitur. In hac vero sententia. n. Tullius esse reprehendit. In rethoricis. n. syllogismos quosdam quatuor partitos esse: quadripartitos alios confirmat. Quibus vero talium syllogismorum non placet partes ultra ternarium numerum propagari. Hi propositio probationes: atque assumptionem non putant in syllogismi partibus esse ponendas. Neque propositionem esse: de qua syllogismus potest existere: cui non consentit auditor. quod si per se dubia est: ea que propositio dubie adiungitur faciens fidem eidem cui adiungitur propositio: facit vt idonea sit syllogismo: ac per hoc tunc incipit esse syllogismi propositio cum talis per probationem reddat: vt ex ea aliquid colligi possit. tunc vero aliquid ex ea colligi potest: cum probationis auxilio poterit ab audite concedi. Quocirca membris quoddam: et que si fulcimentum dubie propositio: vel assumptionis probatione esse vt non pars est syllogismi. Sed nostra sententia bis potius accedit qui tribus partibus cum constare pronunciat. Etenim quelibet probatio que vel propositio vel assumptioni copulatur: propositionis esse: vel assumptionis probatio dicitur. Cum igitur non ad syllogismum sed ad propositionem vel assumptionem referatur. cuius est probatio: non oportet ea syllogismi proprie partes videri. Nam illud quod obici potest: nullus ignorat quod partium partes est totius esse partes dicantur. Sed plurimum refert vtrum ipse sint primitus partes totius. An in secundam partem postremate ponantur. Amplius si sit per se nota probabilis propositio totus syllogismus probatione non indiget. Quod si per se propositio nulla fides est: necesse est vt ea propositio quodam velut testimonio probationis indigeat. Non igitur syllogismus proba-

tionem in eo quod syllogismus est indigebit: sed propositio si fide propria destituta sit. Idem est de assumptione dici potest. Quare manifestum est eorum sententiam preponendam quod syllogismus tribus partibus tantum iungitur. Preterea si que propositio probationis indigeat. vt eam vera fides sequitur: aliquo demonstrabitur syllogismo. Quo circa quidem fieri potest: vt recte syllogismus pars syllogismi simplicis esse dicatur. Ipsam. n. probationem propositio syllogismum vel ex syllogismo esse necesse est. His igitur terminatis de his protinus syllogismis: quorum propositiones in connexionione posite duobus terminis constant exemplificandum videtur. Horum autem multiplex forma est. quatuor. n. sunt per precedentis propositionis affirmationem qui sunt primi hypothetici atque perfecti. quatuor vero per sequentis negationem quod cum demonstratione indigeant non videntur esse perfecti. Prioris vero negatio: et sequentis positione nullus omnino syllogismus efficitur. Cum igitur talium propositionum primum numerus explicet: vt qui fiant ex his syllogismi: facilius acquiratur agnitio. Sunt autem quatuor. si est. a. est. b. si est. a. non est. b. si non est. a. est. b. non est. a. non est. b. Ac de prioribus quidem syllogismis atque perfectis primo loco dicendum est. Horum. n. primus modus est hic a prima veniens propositio si est. a. est. b. At que est. a. Est igitur. b. cum. n. prima propositio eam conditionem preponat: vt si sit. a. necesse sit consequi essentialiter. b. termini id assumptio quod precedit assumit: ac ponit: dicitur. At que est. a. Consequitur igitur vt sit. b. Id. n. ex consequentia prime propositionis effectum est: At si id quod sequitur assumendo ponamus: nullus efficitur syllogismus. Age. n. sit b. in consequentia vt si sit. a. sit. b. assumaturque quod sequitur hoc modo. At est b. non consequitur vt sit vel non sit. a. Id vero clarius fiet exemplo. sit. n. propositio. si homo est: animal est: assumaturque esse animal. si quod sequitur: non necesse erit hominem vel esse: vel non esse. Secundus vero modus est eorum in quibus prior propositio pars in assumptione reperitur que venit ex secunda propositio superius digesta. hoc modo. si est. a. non est. b. at est. a. non est igitur. b. id. n. propositum fuerat si est. a. non est. b. Sumpto igitur precedente sequentis est facta conclusio. quod si huius summa nullus vt fieri syllogismus: quod nec consequitur vlla necessitas hoc modo. si est. a. non est. b. at non est. b. non necesse est esse. a. vel non esse. Age. n. sit propositio. si est nigrum non est album: et id quod sequitur assumatur. at non est album non necesse erit esse nigrum vel non esse: quod cum non sit album poterit esse medium. Tertius vero modus est talium syllogismorum qui venit ex tertia propositio quorum in assumptione ponitur id quod precedit hoc modo. si non est. a. est. b. at non est. a. est igitur. b. igitur hec conclusio rursus ex conditione propositionis euenit. id. n. fuerat propositum vt si non est. a. est. b. quod si conuertas et sumas esse. b. i. quod consequitur: non necesse erit esse: vel non esse id quod precedit. Sed huius exemplum non potest inueniri eo quod si ita proponatur vt cum non sit. a. sit. b. nihil esse medium videatur inter. a. atque. b. Sed in his si alter non fuerit: statim necesse est esse alterum. et si alter fuerit: statim necesse est alterum non esse vt ergo quoddam modo ex consequenti posito in his fieri syllogismus. Sed quantum ad rei naturam ita est. Quantum vero ad propositionem ipsam pertinet additionem: minime consequitur. Quod quidem ex his patet que superius dicta sunt. In vtrisque superioribus modis sequenti posito nihil ex necessitate collectum est. hic vero tertius modus quantum ad complexione propositio pertinet in quo si id ponendo quod sequebatur assumit: nullus efficitur

efficit syllogismū. Quātū vō ad rez nām: in qbus so
lis be ppōnes enunciari possunt: vř eē necessaria cō
sequentia hoc mō. vt si dies non ē: nox sit. si nox sit: di
es non sit ex necessitate consequit̄. similesq; sunt syllo
gismi bis q in disunctione sunt qstituti: de qbus pau
lo posteri⁹ Memorabo: quozūq; ad illos 2 dñias 2 si
militudines dabo. **Q**uartus modus ē ex quarta p
positione: cū ita pponitur. si. a. non ē. b. nō ē. at nō ē.
a. nō ē igit̄. b. **K**ursus. n. id conseq ex ppositiōe mon
strat̄: q̄ ppositiō nō fore. b. si. a. prior termin⁹ nō fuis
set. At si id qd seq̄ assumamus: nulla vř fieri posse ne
cessitas: veluti si ita dicam⁹. nō ē at. b. nō necesse erit
eē: vel non eē. a. **A**ge. n. pponat̄: si aīal nō ē: nō eē ho
minē assumaturq;. at nō ē hō: nō necesse ē vt vel sit:
vř nō sit aīal. **D**emōstratū igit̄ ē i bmoī syllogismis si
id qd pcedit ponēdo assumit̄. pfectos atq; ex ipsis p
positionib⁹ pbabiles: 2 necessarios fieri syllogismos
Si vō id q seq̄tur ponēdo assumatur: nullā fieri ne
cessitatē pter in tertio mō: q cū sit similis bis syllogis
mis. qui per disunctionē ppositis enunciationib⁹ fi
unt: vř in rebus de qbus proponi pōt: seruare neces
sitatē: cū in cōplexione non seruet: q̄ ex ceteris trib⁹
modis arguitur primo: secundo atq; quarto: in quib⁹
bus sumpta sequente ponēdo propositionis parte ni
hil ex necessitate conficitur: ac de his quidem syllo
gismis: qui duobus terminis iunguntur: quozum p̄
ma pars propositionis ponēdo assumitur: quantuz
ad institutionis pertinet modum sufficienter expressi
mus. **N**unc vero dicendū est de his quoz̄ consequēs
propositionis ita sumitur: vt perimatur. **E**x his quat
tuor sunt modi: cum prior propositionis ps nō possit
in assumptione perimī. vt vlla syllogismi necessitas
consequitur. est igitur primus modus talium syllogis
mōrū a prima propositione veniens hic. **S**i est. a. est.
b. at nō est. b. non est igit̄. a. hic igitur. b. terminus q i
prima ppositione consequens fuerat: in assumptione
est interēptus: vt. a. terminus q propositionis prima
ps fuerat interimeret̄: eaq; necessitas tali rōne pba
bitur. ppositiū nāq; est. si. a. sit. b. esse. **E**t assumptio
facta est vt psequens ps propositionis interimeret̄.
i. non esse. b. **D**ico qz consequitur non esse. a. nā si pōt
esse. a. cum non sit. b. frustra erit ppositio: que ait si
a. sit esse. b. at qui ea ppositio valet. cū igitur sit. a. ē
b. **Q**d si cū non sit. b. sit. a. quod. f. ex assumptione ps
ponitur: idē. b. erit: 2 non erit. nō erit: qz. b. non eē p
ponit assumptio: erit aut̄: quia si est. a. erit. b. quod fi
eri nō pōt. **N**on igit̄ si. b. nō fuerit erit. a. hic ē ergo
primus modus talium syllogismoz: qui ex interēpta p
te consequenti propositionis sūt: q non sunt perfecti
neq; ex se cogniti: s; indigent quā superius proposui:
vel alterius cuiuslibet pbationis: vt veri eē mōstrēt̄
Qd si prima pars ppositionis interimat̄: non erit syl
logismus. age. n. ita dicamus. si est. a. est. b. at nō est. a
non sequit̄: vt sit vel nō sit. b. vt ēt demonstrem⁹ exē
plo. **S**i. n. ppositio si homo est: animal est. **S**i hō
non est non necesse est eē vel non esse aīal. **S**ecundus
modus per contradictionē assumptionis: q a scda ps
positione descendit: ille est cū ita proponimus. si est.
a. non est. b. **A**t qui. b. est. igitur. a. nō est. **H**ic. n. rur
sus cum scda ps ppositionis. b. nō eē diceret si. a. fuis
set assumptio. b. esse. pñunciat. **A**ffirmatio autē peri
mit negationē: per assumptionē consequit̄ vt. a. non
sit hoc mō. **S**i. n. ppositio. si. a. est. b. nō. ē: 2 sit. b.
Dico qz non erit. a. nā si erit. a. cū sit. b. idem. b. erit. 2
non erit. **N**ō erit qdem ex prima propositione q̄ dicit

si est. a. non est. b. erit autem per assumptiones: ergo
dicimus esse. b. **A**t si precedens pars propositionis
auferatur non fiet vlla necessitas. **A**ge. n. in bmoī
propositione. **S**i. a. est. b. non est. ita dicamus. **A**t qui
non est. a. non consequit̄ vt sit vel non sit. b. **I**d vero
tali arguitur exemplo. **D**icimus. n. si nigrum est: al
bum non est. **A**ssumamusq; non esse nigrū: non statis
consequitur: vt vel album sit vel non sit. **I**dōt. n. esse
aliquid mediorum. **T**ertius modus ille est ex tertiap
positione deductus: cū ita proponit̄. **S**i. a. non est. b.
est. b. autē non est. a. igitur est. **H**ic quoq; consequēs
pars propositionis assumpta est: 2 cum in ppositio
ne affirmaretur: in assumptione negata est: 2 est rata
consequentia perficiens syllogismum hoc mō. **N**am
si verum est: cū non sit. a. esse. b. dico qz si. b. non sit ē.
a. nā si poterit cū. b. non sit nō esse. a. frustra ē p̄la p
positio q̄ dicit. cum nō sit. a. esse. b. eritq;. b. ac nō erit
Non erit quidē ex ea assumptione: q̄ proponit non eē
b. erit autem quia si. a. terminus esse negabitur p̄s
to non esse. b. termino cū non sit. a. erit. b. q̄ est ipossi
bile. **N**on igitur potest fieri: vt cū non sit. b. sit. a. **L**ō
sequitur igitur: vt cum nō sit. b. sit. a. quod si prior ps
propositionis que precedens est auferatur: nullus est
syllogismus hoc modo: vt cum dicimus si. a. non est
esse. b. si assumamus. **A**t qui est. a. nihil euenit neces
sario: vt vel sit. b. vel non sit secundū ipsius pplexio
nis naturā. nam hic quoq; vt in bis in quibus in as
sumptione secundus terminus ponebatur: dicendum
est scdm ipsius quidē cōplexionis nām nullū fieri syl
logismum. **S**cdm terminos vero in quibus solis dici
potest: necesse est. si. a. fuerit. b. non esse. in contrariis
enim tantū 2 immediatis. i. medium non habētibus
hic sola ppositio vere poterit predicari: velut cū di
cimus: si dies non est: nox est: siue non fuerit dies nox
erit: siue non fuerit nox dies erit. siue dies fuerit nox
non erit: siue nox fuerit dies nō erit. **Q**uartus mod⁹
est horum syllogismozum ex quarta ppositione descē
dens: cuius bec prima ppositio est: si nō est. a. non ē.
b. est aut̄. b. erit. igitur. a. hic quoq; secunda pars pro
positionis assumpta est: 2 qm̄ in negatione eadē fue
rat posita affirmatiōe est interempta. **A**ffirmatio. n.
vīm negationis interemit. hic quoq; eodē modo syl
logismi necessitas cōtinetur. nā si posito cū non sit. a
nō esse. b. assumatur esse. b. dico qz consequens ē ēt.
a. esse. nam si potest cum sit. b. non esse. a. frustra est
prima ppositio: que cum a non sit. b. non esse p̄un
ciat. fiet igitur rursus vt idem. b. sit. ac nō sit. **E**x assū
ptione namq; erit. b. ita enim dicitur at. b. est. **S**i ve
ro hoc posito possit non esse. a. rursus. b. non erit qz
prima ppositio ait. si non sit. a. non est. b. quod est i
possibile. quod si ea portio propositionis que prece
dens est: auferatur: nihil euenit necessarium. **A**ge. n.
ita dicamus. si non est. a. nō est. b. **A**ssumamusq; at q
est. a. non consequitur: vt vel esse vel non esse necessa
rio. **C**oncludatur vt in hoc syllogismo: si non est aīal
non est homo: at qui est animal: non necesse est eē ho
minē vel non esse. hī igitur quattuor syllogismi imp
fecti dicuntur: idcirco qm̄ per se non bñt apertā atq;
perspicuam consequentie necessitatem: eaq; illis ex p
latione conficitur. vt igitur breuiter cōcludendum sit
in hypotheticis simplicibus syllogismis conexas ha
bentibus ppositiones. quoquomodo factis si quidē
prima pars propositionis assumitur. si ea proponitur
sūt quattuor syllogismi per se cogniti atq; pfecti. **S**i
vero id quod cōsequitur assumatur nulla est syllogis

mi necessitas: nisi in tertio tantum qui non propter
 complexiois nam: sed propter terminorum contrarietate: in quibus
 solis dici potest: ut conclusionis necessitate tenere.
 itaque si quidam in assumptione et his que in propositione
 sunt pronunciata: ponantur quattuor: vel quatuor necesse est
 fieri perfectos syllogismos. Perfectos quatuor: ubi prima
 pars propositionis. v. ubi ubi secunda pars propositionis
 ponendo assumit. si non ad complexiois nam: sed ad
 terminos aspiciamus. si quidem vero et his in assumptione
 ne: que prima propositio enunciat: auferat si que est consequens
 pars propositionis auferat sicut imperfecti probatione indigentes
 quattuor syllogismi: Si vero prior propositio pars auferat: nulla
 erit necessitas syllogismi: nisi in tertio tantum: ubi non facit
 necessitate complexio: sed terminorum nam. quocirca hic quoque
 quattuor vel quatuor sunt syllogismi. quattuor quidem. si
 secunda pars propositionis fuerit interdicta. Quintus vero si
 eum non complexiois nam. sed terminorum proprietatem metiatur.
 Quocirca si ex duobus terminis propositio prima constat. viii. sunt vel. x.
 nec amplius syllogismi. ac de his quidem conditionalibus
 syllogismis quorum propositiones conerere sunt et ex duabus
 predicatiuis simplicibus constant: sufficienter expeditum est.
 Nunc de his syllogismis dicendum est: quod ex predicatiua et
 hypothetica predicatiuaque connectuntur. Horum autem facile
 complexiones omnium syllogismorum apparebunt: si prius earum
 numerus exponat. Sunt igitur priorum quidem: que ex predicatiua
 atque hypothetica connectuntur. Si sit. a. cum sit. b. est. c. si sit. a.
 cum sit. b. non est. c. si sit. a. cum non sit. b. est. c. si sit. a. cum
 non sit. b. non est. c. Si non sit. a. cum sit. b. est. c. si non sit. a.
 cum sit. b. non est. c. Si non sit. a. cum non sit. b. est. c. si non sit. a.
 cum non sit. b. non est. c. Ac primum que sit eorum nam: videbitur
 esse tractandum. Neque est quoque modo conditio ponatur: conditionalis
 propositio fiet: sed si illa consequentia proposita venietur conditione.
 nam si quis ita dicat. si homo est: cum sit animal: animatum est
 non potest facere apposita conditio consequentie necessitate.
 Nam etiam si non sit homo: nihilominus tamen: cum sit animal:
 animatum est. at si ita ponatur: si sit homo cum sit animal est
 animal videtur. Consequentie ratio in conditione consistere.
 Neque enim necesse est cum animal sit animal esse: nisi homo vel
 aliquid tale fuerit: quod animal esse proponitur. Tunc enim quod
 animatum est animal esse necesse est: homo namque vel quodlibet
 aliud tale animal est. Per singulas igitur propositiones eundem
 est et spectanda eorum singularum natura hoc modo. Prima
 propositio que quoniam enunciat. Si est. a. cum sit. b. est. c.
 talis esse debet. ut. b. quidem possit esse et preter. a. si tamen
 a. fuerit. b. non esse non possit. Rursus idem. b. terminus
 possit etiam esse: cum non est. c. nec sit necesse. ut. b. propositio
 sit etiam. c. sed tunc tantum necesse sit esse. c. quoniam. b. terminus.
 a. terminum sequitur: ut si sit. a. homo. b. animal. c. animal
 enim et preter hominem: et animal esse potest. Si vero sit homo:
 animal necesse est esse et cum animalibus hominis essentiam consequitur:
 consequitur ut ipsum animal sit animal. Item secundam propositionem:
 que ait: si est. a. cum sit. b. non est. c. huiusmodi esse oportet.
 ut. b. quidem preter. a. esse possit. sed cum fuerit. a. etiam. b. necesse
 est esse. at vero. c. tale sit ut simul quodcumque cum. a. esse non
 possit. cum. b. esse possit. et non esse. sed tunc tantum. c. cum. b. esse
 non possit: quoniam. b. terminus. a. terminum sequitur. ut si sit. a. homo.
 b. animal. c. insensibile. Namque animal preter hominem esse potest.
 at si homo sit: ut sit animal necesse est insensibile vero potest
 esse animal et non esse. Sed tunc insensibile: et animal non
 conueniunt: cum idcirco est animal: cum homo

esse predictus est. Tertia vero propositio. a. quidem terminum
 debet habere: qui nunquam simul esse possit. cum. b. termino. c. vero
 terminum tale esse oportet: ut possit esse quidem et non esse: si non
 fuerit. b. sed tunc tantum necesse sit esse. c. terminum. si. b. terminus
 non sit: si idcirco si est. b. quoniam. a. terminus esse predictus est.
 ut si sit. a. homo. b. inanimatum. c. sensibile. Nam si est homo: non
 est inanimatum sensibile vero esse potest simul et non esse: cum
 inanimatum non sit. Possunt enim esse: que nec inanimata sunt:
 nec sensibilia: ut arbores. Idem tamen sensibile necesse est
 esse: cum etiam inanimatum sit: si idcirco inanimatum non est.
 quia homo esse predictus est. Rursus quarta propositio huiusmodi
 debet proprietatis: ut. b. quidem terminus nullo modo esse possit.
 si fuerit. a. at vero. c. possit esse et non esse si non fuerit. b. Sed
 tunc tamen. c. cum non sit. b. non esse necesse sit: si. b. terminus non sit. quia. a. terminus
 prius esse propositus est. ut si sit. a. homo. b. inanimatum. c. insensibile.
 inanimatum non erit si fuerit homo. insensibile vero potest esse et
 non esse. si non sit inanimatum. Tunc tamen insensibile non esse
 necesse est cum inanimatum non sit cum idcirco inanimatum non est:
 quia homo esse predictus est. Quinta vero propositio tales habere
 terminos debet: ut. a. quidem si non sit necesse sit esse. b. sed. b. terminus
 sit: possit esse et non esse. c. Tunc tamen. c. esse necesse sit cum
 fuerit. b. cum idcirco est. b. quia. a. terminus esse negatus est: ut
 si sit. a. quidem animal. b. vero insensibile. c. vitale. igitur si non sit
 animal: statim consequitur: ut sit insensibile. inuitale autem potest
 esse: si sit insensibile: ut lapis. Idem vero non esse inuitale: si sit
 insensibile: ut sunt arbores. Sed tunc tamen propositio insensibili
 consequitur: ut inuitale esse necesse sit: cum idcirco est insensibile:
 quia non est animal. Sexta vero propositio tales habere terminos
 de siderat. ut. b. quidem esse necesse sit: si non fuerit. a. at vero
 c. terminus si sit. b. vel esse vel non esse possit. Tunc tamen. c.
 non esse necesse sit. Cum sit. b. quoniam idcirco est. b. quia. a. terminus
 non esse positus est. veluti si sit. a. animal. b. insensibile. c. vitale.
 Nam necesse est esse insensibile: si non fuerit animal. cum vero sit
 insensibile: fieri quidem potest ut non viuat veluti lapis: fieri autem
 potest ut viuat veluti arbor. Tunc tamen necesse est non viuere: cum sit
 insensibile: quoniam idcirco est insensibile: quia animatum non esse
 propositum est. Septimus modus talibus terminis debet esse contextus:
 ut. b. quidem sine. a. esse non possit. c. at si non sit. b. esse et non
 esse possit. Tunc tamen necesse sit. c. terminum esse: si non sit. b. cum
 idcirco. b. non esse positum est: quoniam fuerit. a. ante denegatum. Sit. n. a.
 animal quidem. b. vero sensibile. c. inuitale. Sensibile igitur esse non
 potest nisi fuerit animal. Si igitur non fuerit animal: non erit
 sensibile: si vero non sit sensibile potest esse inuitale: velut in
 lapidibus idem potest non esse velut in arboribus. Tunc tamen
 sensibili denegato inuitale necesse est esse: cum idcirco non est
 sensibile. quia animal non esse positum est. Octava propositio his
 terminis concordanda est: ut. b. terminus esse non possit: si si
 fuerit. a. cum vero non sit. b. terminus. c. et non esse et esse
 possit. Sed tunc necesse sit. c. terminum non esse cum non fuerit.
 b. Cum idcirco non est. b. quia. a. terminus prius esse negatus ut est.
 si sit. a. quidem animal. b. vero sensibile. c. vitale. sensibile igitur
 esse non potest nisi fuerit animal. Idem tamen sensibile si non sit:
 et esse et non esse vitale potest non esse ut lapides et esse vitale
 ut arbores. Tunc tamen necesse est vitale non esse: si non sit
 sensibile cum idcirco sensibile non est quia prius animal esse
 negatum est. Et his igitur constat. c. terminum quoquomodo fuerit. b. i
 conditionalibus propositionibus que in tota enunciatione post

ne post predicativas locant posse: tã loco affirmatio-
nis quã loco negationis assumi: Ex qbus assuptioni-
bus sunt 2plexiones varie syllogisimoz. His ita ex-
peditis de oibus in cõe precipiendã videtur. nã cum
sint octo propositiões: que ex predicativa hypotheti-
caqz connectuntur: q̄ superius ascripte sunt: eaz qua-
tuor ita faciunt 2sequentia: si. a. terminus sit. Quatu-
or vò ita cõditionem proponunt. vt. a. terminus nõ sit
fiunt vò ex bis syllogisimi hoc mō ex prima proposi-
tione. si est. a. cū sit. b. est. c. At qui est. a. cū igitur sit. b.
est. c. vel sic. At cū sit. b. nõ est. c. non est igit. a. posse
at huiusmodi esse assumptionē ex superius descripta
propositionum nã cognoscitur. **C**Ex secunda proposi-
tione si est. a. cū sit. b. nõ est. c. At qui est. a. Cū igitur
sit. b. non est. c. vel ita. At q cū sit. b. est. c. non est igit
a. **C**Ex tertia si est. a. cū nõ sit. b. e. c. at qui est. a. cū
igit non sit. b. est. c. vel ita. at qui cū non sit. b. non est
c. non est igit. a. **C**Ex quarta si est. a. cū non sit. b. non
est. c. At q est. a. cū igitur non sit. b. non est. c. vel ita.
At q cū non sit. b. est. c. non est igit. a. In his igitur q̄
tuor propositionibus in qbus. a. terminus eē proponi-
tur si assumptū fuerit eundē. a. terminū eē. c. terminū
vel eē vel non eē monstrat. idē vero. c. terminus si as-
sumatur: si quidē cū est non eē: vel cū non est eē assu-
matur. a. terminus nõ eē monstrabit. **C**Ex quinta etiã
propositione ita syllogisimi fiunt. si non est. a. cum sit.
b. est. c. At q non est. a. cum igit sit. b. est. c. vel ita. At
qui est. a. cum igit sit. b. non est. c. vel ita. at qui cū sit
b. non est. c. est igit. a. vel ita. at qui cū sit. b. est. c. non
est igitur. a. Quod idcirco euenit vt hñdi propositio
quattuor colligat syllogisimos. qz in his tñ si non sit
aliquid aliud eē proponi pōt: in qbus tria medietatis
bus carēt. in his. n. vel interempto altero altez ponit
vel posito altero altez punit. **C**Ex sexta si si sit. a. cū
sit. b. nõ est. c. at nõ est. a. cū igit sit. b. nõ est. c. vel ita.
At qui cū sit. b. est. c. igit est. a. **C**Ex septima si non est
a. cū non sit. b. est. c. At non est. a. cū igitur non sit. b. e.
c. vel ita. At qui est. a. cū igit non sit. b. non est. c. vel
ita. At qui cū non sit. b. non est. c. e igitur. a. vel ita. at
qui cū non sit. b. est. c. non e igitur. a. in hac quoqz cõ-
plexione propter eandē causam quattuor cõplexiones
sunt. **C**Ex octaua. Si nõ e. a. cum non sit. b. non est
c. At q non est. a. cū igitur non sit. b. non est. c. vel ita.
At qui cū nõ sit. b. est. c. est igitur. a. In his quattuor
quoqz ppositionibus si quidē. a. non esse assumat. c.
terminus vel eē vel non esse 2cluditur. si vero. c. cū e
non esse: vel cū nõ est esse assumat. a. terminus semp
esse cõcluditur: nisi in qnto 7 septimo tantum modis
vbi cū. c. esse assumitur. a. non esse monstrat. Oium
vero cõis est ratio preter quintū 7 septimū modū vt
si. a. terminus ita assumatur: quō qñ in prima enun-
ciatione propositus est: conditio q̄ sequit: in conclusi-
one firmetur. Si vero cõditio que seqtur contrario
mō atqz in enunciatione proposita est assumat: cathe-
gorica ppositio prima est in terminat. In septimo ve-
ro vel qnto mō quoqz rōne sit assumptū alterum: in
vtriqz ptibus faciet 2clusionē itaqz. x. 7. viii. vel. xx. fi-
unt syllogisimi potius. Octo quidē si. a. terminus vt e
ppositus. viii. vò si. c. terminus conuerso mō atqz in
propositiõe est positus: assumat. Quattuor vero ex se-
ptimo vel qnto modis vtrobiqz facientibus cõclusio-
nē. Reliquis vero cõplexionibus nulla est consequē-
tia necessitatis. vt aut planior intellectus fieret: ipas
ppositiones cū suis terminis positas annotaui: vt. s.
predictos assumptionū modos non rōne solū demō-

stratio fieret: vey etiã per exemplum currentibus do-
ctrina clarior eluceret si est. a. hõ. cum sit. b. animatum
est. c. animal. Si est. a. hõ. cum sit. b. animatū: non est
c. insensibile. Si est. a. hõ. cū non sit. b. inanimatū e:
c. sensibile. Si est. a. hõ. cum non sit. b. inanimatum:
non e. c. insensibile. Si non est. a. animatum: cum sit. b. i
sensibile: est. c. inuitale. Si non est. a. animatum: cum
sit. b. insensibile: non est. c. viuens. Si non est. a. animatū
cum non sit. b. sensibile: est. c. inuitale. Si non est. a.
animatum: cum non sit. b. sensibile nõ est. c. vitale. Expe-
ditis igit bis syllogisimis: q ex talibus propositionibz
fiunt: que ex prima predicativa: 7 secunda hypotheti-
ca copulant: nunc ad eos transitū faciamus: q ex pri-
ma conditionali. scda vero predicativa nectit quaz
oium numerus ponendus est: vt de qbus loquimur:
lector agnoscat: Si cū sit. a. est. b. est. c. Si cū sit. a. est
b. non e. c. si cū sit. a. non est. b. est. c. si cū sit. a. non e.
b. non est. c. si cū non sit. a. e. b. est. c. si cū non sit. a. est
b. non e. c. si cū non sit. a. non est. b. est. c. si cum nõ sit.
a. non e. b. non e. c. Prima igitur propositio tales hē
re terminos debet: vt. a. quidē possit esse preter. b. 7.
c. Sz tunc si. a. fuerit. c. eē necesse sit: cū. a. terminum
b. terminus subseqtur: vt si sit. a. quidē animatum. b. hõ
c. animatum namqz 7 preter boiem 7 preter animat
esse pōt. Tunc vero id qd animatum est: esse animal ne-
cesse e: si id quod est animatum homo e. Secunda ppo-
sitiō talibus terminis cõterenda e: vt. a. quidē preter
b. 7 preter. c. 7 cū eisdem esse possit. Tunc th necesse
sit non esse. c. cū e. a. si posito. a. b. sequat: vt si. a. sit
animatum. b. hõ. c. equus. Animatum quippe: vt 7 homo:
vel equus sit fieri pōt. Tunc vero necesse est id quod
animatū e non esse equum: si id ipsum quod animatū est ho-
mo fuerit. Tertia propositio bis terminis copulat: vt
a. quidē cū. b. 7. c. vel esse: vel non esse possit: tunc th
necesse sit simul esse cū. c. si posito. a. termino. b. termi-
nus abnuat: vt si sit. a. animatum. b. animal. c. insensibi-
le. Nam q animatum est: vel animat: vel non animal: vel in-
sensibile: vel non insensibile esse pōt. sed tunc necesse
est id qd animatum e esse insensibile: si animato posito animat
abnuatur. Quarte propositionis hi termini sunt vt. a.
quidē cū. b. 7 cum. c. esse: 7 non esse possit. Tunc vero
ab eo. c. modis oibus sepetur: si posito. a. termino. b.
terminus abnuat vt si sit. a. quidē animatū. b. animat. c. hõ
Nam quod animatum est: 7 animal esse: 7 non esse iteqz
homo esse 7 non esse potest: tunc th necesse e vt cū sit
animatum non sit homo. Cum posito animato esse animal
denegatur. Quinta vero propositio bis terminis cõ-
nectitur: vt si nõ sit. a. possit eē 7 non esse. b. 7. c. Tunc
th cum non sit. a. c. terminū esse necesse sit: si posito si
esse. a. esse. b. terminū consequat: vt si sit. a. quidē iui-
tale. b. hõ. c. animal. Mas si non sit inuitale: tūc possit
hõ 7 animal eē vel non esse. at tunc necesse eē est a ni-
mal negato inuitali: si cū inuitale negabit eē hoiem
subsequat. Sexta vero propositionē talia debent mē-
bra contingere: vt si non sit. a. terminus. b. vel. c. 7 eē
vel nõ eē possint. Tūc vero. a. termino. c. nõ eē neces-
se sit cū negationē. a. termini. b. termini affirmatio co-
mitabit: vt si sit. a. inuitalis. b. hõ. c. equus. Nam q nõ
e inuitale: pōt vel homo vel equus eē vel non esse. sz
necesse e nõ esse equū inuitali denegato: si negationē
inuitalis: hois positio subsequatur. **C**Septime pro-
positiōis hos esse terminos oportebit: vt si si sit. a. ter-
minis. b. 7. c. 7 eē: 7 nõ eē possint. Sed tunc necesse sit
esse. c. terminū: si negationē. a. termini. b. termini ne-
gatio subsequatur. vt si sit. a. animal. b. animatū. c. inui-

talē animal quidem si non sit animatū et inuitale esse et non esse possit. Tunc vero necesse est si aīal nō sit inuitale esse: qm̄ si aīal non sit: non erit animatum. Octaua propositio est. cum negato. a. termino possunt esse et non esse. b. atq; c. termini. Sed tunc necesse est si. a. terminus abnuatur non esse. c. terminū. cum negatio nem. a. termini. b. termini negatio subsequetur. vt si sit. a. inuitale. b. aīal. c. homo. Si igitur non sit inuitale: pōt esse et non eē animal et hō. **C**his igitur expeditis illud in cōe dicendū est: q; superiores quattuor ppositiones ita faciunt conditionem: si fuerit. a. **I**postiores vero si non fuerit: ex quibus oībus syllogismi tali ratione nascuntur. **E**x prima propositione. Si cum sit. a. est. b. est. c. At cum sit a. est. b. est igitur. c. vt ita. at non est. c. cum igit sit. a. non est. b. **I**postiores vero fieri tales conclusiones. ex superius descriptarum ppositionū natura cognoscimus. poterat. n. a termin⁹ esse: et non esse cum. b. **I**tem ex secunda. si cum sit. a. est. b. non est. c. At cum sit. a. est. b. non est igit. c. vel ita. atq; est. c. cum igitur sit. a. non est. b. **E**x tertia vero vtrobiz assumptis terminis collectiones fiunt vt si cum est. a. non est. b. est. c. At cum sit. a. non est. b. est igitur. c. vel ita. At cum sit. a. est. b. non est igitur. c. vel ita. At non est. n. cum igitur sit. a. est. b. vel sic. at qui est. c. cum igitur sit. a. non est. b. que idcirco facta est. **C**ollectio vtrobiz. qm̄ in his terminis he propositiones poterant poni: in quibus immediata contraria reperiēbant. In illis. n. alterius propositio alterutru; perimebat: et alterius interēptio ponebat alter. **E**x quarta si cū sit. a. non est. b. non est. c. At qui cum sit. a. non est. b. non est igitur. c. vel ita. at est. c. cū igit sit. a. est. b. **E**x quinta si cum non sit. a. est. b. est. c. At cum non sit. a. est. b. est igit. c. vel sic. at non est. c. cum igitur non sit. a. non est. b. **E**x sexta si cum non sit. a. est. b. non est. c. At cum non sit. a. est. b. non est igitur. c. vel sic. At. c. est. cum igit non sit. a. b. non est. **E**x septima vtrobiz colligitur hoc mō. si cum non sit. a. nō est. b. est. c. At cū non est. a. non est. b. est igit. c. vt ita. At cum non sit. a. est. b. non est igitur. c. vel ita. at nō est. c. cum igitur nō sit. a. est. b. vel sic. at. c. est cum igitur non sit. a. b. non est. **H**ic quoq; propter eandē causam ēt assumptione alterutra syllogismus fiet. Nam esse aliquid cū aliud non sit in immediatis tm̄ prius dicebat. **E**x octaua si cū non sit. a. non est. b. non ē. c. at cū non ē. a. non est. b. nō est igitur. c. vel ita. at. c. est cū igitur nō sit. a. b. est. In oībus igitur supius descriptis syllogismis rō est. vt si. b. terminus assumat ita vt in propositione est positus: ita. c. terminū cōcludat: vt ēt eadem propositione fuerit collocatus. At si c. terminus contrario mō assumatur q̄ in propositione fuerit positus. **C**ontrario mō. b. terminus in cōclusionē monstrabitur preter tertium: et septimū modū in quibus etiam si. b. terminus contrario mō atq; in propositione ē positus assumatur: simili mō. c. terminum concludit. vt in eadem propositione. b. idē fuerat collocatus. q; sedecim quidē vel. xx. fiunt syllogismi. **A**ssumptis nāq; primis hypotheticis propositionibus fiunt. viii. viii. vero si scde predicatiue assumantur quattuor aut bis adiungunt ex tertio et septimo modo vtrobiz colligentibus: vt oēs ēt in his propositionū. cōplexionibus fiant. xvi. vel. xx. syllogismi. quo quo vero alio modo assumptiones verteris nihil euenit necessariū. vt aut oīs propositionum et syllogismorum ratio colligescat exempla subieciimus: quibus facilius id q; superius docuimus: declaretur: si cū sit

a. animatum est. b. homo est. c. animal. si cum sit. a. animatum est. b. homo: non est. c. equus. si cum sit. a. animatum non est. b. animal: non est. c. insensibile si cum sit. a. animatum non est. b. animal non est. c. hō. si cum non sit. a. inuitale: est. b. homo: est. c. animal. si cum non sit. a. inuitale: est. b. homo: non est. c. equus. si cum sit. a. aīal nō est. b. aīatum. est. c. inuitale. si cum non sit. a. inuitale: non est. b. animal. non est. c. homo. ac de his quidē syllogismis: qui talibus propositionibus nectuntur q̄ ex hypothetica predicatiuaq; consistunt: sufficiēter dictum est. **N**unc de his dicendū est syllogismis quorum propositiones. ita tribus terminis contineantur vt medie sint eaz que ex hypothetica predicatiuaq; et eaz q̄ ex duabus hypotheticis connectuntur: quas idcirco hoc loco pponimus: q; vt superiores: ita hec quoq; tribus terminis continent: et a similibus ad similia tractatus fiet facilior. harum vero sunt multiplices syllogismi: quoz nullus poterit esse perfectus cū nec per se perspicui sint: et vt bis fides debeat ac comodari: adiuncto extrinsecus posite propositionis indigeant: est antez probatio talium syllogismoz alio constitutus ordine syllogismus: fiunt aut tum per primā: tum per secundā (vt dictū est) **T**um vero per tertiam figurā. **S**unt aut prime propositionis he figure **S**i est. a. est. b. si est. b. est. c. si est. a. est. b. si est. b. nō ē. c. si est. a. non est. b. si non est. b. est. c. si est. a. non est. b. si non est. b. non est. c. **S**i non est. a. est. b. si est. b. non est. c. **S**i non est. a. nō ē b. si ē. b. est. c. **S**i si ē. a. si ē. b. si nō ē. b. si est. c. **E**rgo si ratio colligentie talis sit: vt constituat et confirmet assumptio: quod enunciatio prima pronunciat. xvi. necesse est fieri complexiones: ex quibus octo tantū seruant: consequentie necessitate: **R**elique vero octo nibi hidoneū videntur hēre ad fidem: **R**ursus si id qd prima ppositio constituit: euertat assumptio: sic quoq; xvi. necesse est fieri complexiones quaz octo firma necessitas tenet: **O**cto vero reliquis infida sepius veritas tenet: fiunt vero syllogismi: tum in prima figuratum in secunda: tum vero in tertia. **O**ēs trium figurarum modos a prima ordientes: vt nihil subterfugiat explicemus: **E**st. n. prime figure modus primus a prima veniens propositione: cum ita proponimus: **S**i ē a. est. b. si est. b. necesse est esse. c. **T**unc enim si. a. est et. c. esse necesse est: cuius hec demonstratio est: nam si est. a. consequitur vt sit. b. id enim proponit prima conditio si sit. a. esse. b. at si. b. fuerit. c. est: q; secunda pars propositionis pronunciat si sit. b. consequi necessario vt sit. c. **Q**uibus ita concessis euenit: vt cum sit. a. et. c. esse necesse sit. imperfectus vero dicimus hūc syllogismum: quia testimonio probationis indiguit. **P**robatio vero ea fuit per syllogismū demonstratio ita namq; firmavit talis consequentie necessitate demonstratio. **L**ū enim ita pponeret: **S**i est. a. est. b. et si est. b. necesse est vt sit. c. proponeretq; assumptio id quod affirmatio constituerat esse. a. eamq; sequi assumptionē talis conclusio diceretur: quod necessario esset. c. nec id esset ex ipsius syllogismi natura et proprietate perspicuum: addita est probatio per syllogismum hoc modo: **S**i est. a. ē. b. et si ē. b. est. c. **S**i igitur est. a. necesse est vt sit. c. **E**t in reliquis quidem eandē rationem expectari oportere manifestum est. **E**t hec complexio quidem ea est: que id q; primo in propositione positum fuerat assumit atq; constituit quod si id ponendo quis q; seqbatur assumat: nulla est necessitas syllogismi. valet cum dicimus. **S**i est. a. est. b. et si est. b.

si est. b. necesse est esse. c. at qui est. c. Non necesse est esse. b. vel non esse. Sed cum non sit necesse. b. eē vel non esse: nō erit necesse. a. esse vel non esse. idē quoq; tale firmabit exemplū. Si est homo: animal ē: et si est alal erit corpus animatū. at q est corpus animatum nō necesse erit animal eē. quocirca nec boīez quoq;

Secundus quoq; modus est hic prime figure: cū ita proponimus. si est. a. est. b. et si est. b. necesse ē nō eē. c. at vero est. a. nō est igitur. c. huius demōstratio talis est. Nam si est. a. est. b. Id enim prima cōditio mōstrabat: que ē si sit. a. eē. b. Cū vero sit. b. necesse ē nō eē c. Id enī consequētia preferebat in qua pronūciabat si est. b. cōsequi ex necessitate: vt nō eēt. c. si igit sit. a: non erit. c. quod si id quod propositio vltimū cōstituit ponat assumptio. i. non esse. c. nullus ē hic syllogism⁹ Nam si de aliqua re ita proponatur. si hō sit. est alal et si est alal non est lapis: at non est lapis: non necesse erit aut esse aut non esse animal. Eodē mō nec hominem. potest enim si lapis non sit esse lignū vel cetera que nec animalia sunt: nec inter homines numerant

Tertius modus est prime figure: cū id assumptio cōstituit q; propositio prima pōdebat: cuius ex tertia ppositioe principium est: cū proponimus. si est. a. non ē. b. si nō est. b. necesse ē eē. c. Hic enī rursus si. a. terminus assumatur ita vt in prima enunciatōe ē positus. ita dicit. at qui ē. a. est igit. c. Probatio vō similis ē superioribus. Nam q; est. a. non est. b. et q; non est. b. est. c. quia igit est. a. est. c. quod si. c. terminus assumatur nihil necessarius fiet. Ut si ita proponimus. si hō est: non est insensibile. si non est insensibile est alal. est autem animal: non necesse est esse homines.

Quartus modus qui ex quarta propositioe principium capit: est qui ex tali propositioe formatur. si est. a. non est. b. si non est. b. non est etiaz. c. Hic enī si. a. ē: necesse est non eē. c. Demōstratio vō eadez est que in superioribus modis. et si nō eē. c. assumat: nulla erit necessitas complexionis hoc modo. Age enim proponat. si est hō: non est irrationale: et si non est irrationale: nō est inanimatum. At qui non est inanimatū. nō necesse est esse hominem.

Quintus modus est ex quinta enunciatione procedens. Cuius prima talis est ppositio. si nō est. a. est. b. si est. b. etiā necesse est. c. eē. at nō est. a. c. igitur necesse est eē. Hic quoq; pri⁹ dicta ppositio facit consequentiā necessitatis. at si id qd ē. c. assumatur: nulla necessitas euenit. Sit. n. propositum. si non est irrationale rationale est. sed si rationale est. alal est. et assumamus: sed ē alal: nō necesse erit vel eē vel non esse irrationale.

Sextus modus est ita propositus: que sexta propositio facit. si nō est. a. est. b. et si ē. b. non est. c. at. qui nō est. a. non est igit. c. Similis vero superioribus est demōstratio. at si. c. assumat eodē mō nullus est syllogismus. Nam si sit propositio. si. animatū nō est. inanimatū est et si inanimatū ē: sensibile non est. si assumam⁹. at nō ē sensibile: nō necesse erit vel eē vel non esse animatū.

Septim⁹ mod⁹ est q; ex septima ppositioe est. si. a. non est. b. non ē. et si nō ē. b. necesse est eē. c. at non est. a. necesse est igit eē. c. qd si. c. assumatur. nihil sit necessarius. nā si pponim⁹. si non est animatū: non est alal: et si animal nō sit insensibile est: assumamusq;. at est insensibile: nō necesse est vel esse vel non esse animatū.

Octauus modus est: q; ita pponit. si non est. a. non est. b. et si nō ē. b. necesse ē nō eē. c. at q nō ē. a. nō est igit. c. qd si. c. assumat nulla erit necitas. age. n. ita pponam⁹. si nō ē alal nō ē alal et si nō ē alal necesse ē nō eē sensibile. at nō ē sensibile non necesse erit nō eē alal: vt arbores herbas: et qdq; vitali tm̄ alal nō etiā sensibili vegetat. In prima igit figura ex trib⁹ terminis fiat hypothetice. xvi. complexiones: ita vt id qd ppositū ē i propōne: id i assumptioe quoq; ponat. Octo quidē si. a. termin⁹ in assumptioe ponat. Octo vō si. c. q; si. a. terminus ponendo assumat: erunt octo necessarij syllogismi. si vō. c. termin⁹ ponēdo assumat null⁹ syllogism⁹ ē. Eodē quoq; mō sillogiz complexionūq; ordo cōstabit si id i assumptioe qd i propōne positū fuerat auferat. sicut quoq; sexdecim complexiones: quaz octo quidē vbi id qd seqt auferit itegra necessitate pdurat. octo vō i qb⁹ id qd pcedit auferit: necessitate nō eadē rōne cōseruat: hōrū vō oīum subdāt exēpla. Prīm⁹ igit mod⁹ ē hic. si est. a. ē. b. et si ē. b. et. c. eē necesse ē. at nō ē. c. igit. a. nō est. qd si assumam⁹ at nō ē. a. nihil euenit necessariū. Sit. n. ppo bec. si hō ē alal ē: et si alal ē alalū eē necesse ē. atq; nō ē hō. nō igit necesse erit: vt sit vel non sit alalū. Scd⁹ mod⁹ ē. si. ē. a. ē. b. et si ē. b. h. eē. c. necesse ē at. c. ē igit. a. nō erit. qd si assumam⁹ ita. at nō ē. a. h. necesse erit eē. c. vel nō eē. nā si sit ppo. si hō ē alal est et si alal ē lapis nō ē: si assumam⁹ at nō est homo non necesse ē lapidē eē vel nō eē. Tertī⁹ mod⁹ ē. si. ē. a. nō ē. b. et si nō ē. b. necesse ē eē. c. at nō ē. c. necesse ē igit nō eē. a. qd si. a. terminū tollat assumptio: nihil euenit necessariū. Age. n. sit ppo. si hō ē: nō ē alal: et si inanimatū nō ē: alalū eē necesse est: at non est homo. non necesse ē eē vel nō eē alalū. Quartus si. ē. a. nō ē. b. et si non est. b. necesse ē nō eē. c. At ē. c. igit. a. nō erit. qd si assumamus nō eē. a. nulla necessitas complexionis iuenitur. nā si sit ppo. si hō ē. nō est irrationale. si irrationale non ē: inanimatū nō eē necesse est. At non ē homo: nō necesse ē eē: vel nō eē inanimatū. Quintus si. a. nō ē. b. ē et si. b. ē: etiā. c. eē necesse ē. at si ē. c. igit. a. esse necesse ē. qd si. a. termin⁹ assumat: nullus fiet syllogism⁹. sit enī propositio: si irrationale nō ē: rationale ē: et si rationale ē: alal ē: atq; irrationale ē. nō necesse erit eē: vel nō eē alal. Sextus. si nō ē. a. est. b. et si est. b. necesse est nō esse. c. At qui ē. c. igit. a. eē necesse ē. qd si a. terminū sumā nulla necessitas iuenit. sit. n. ppo talis si alatum non sit: inanimatū ē. et si inanimatū est sensibile non est. at qui alalū est. non erit necesse esse vel nō eē sensibile. Septimus si nō ē. a. non est. b. et si nō est. b. necesse est eē. c. at. c. nō est igit. a. esse necesse ē qd si. a. terminū superserimus complexio nullam facit necessitatē. sit vero ppo talis. si alal nō sit: nō ē rationale si rationale non ē: irrationale est. et si assumo. at qui alal ē. nō necesse est vel eē rationale: vel non eē. Octauus modus ē qui hac ppoē format. si nō est. a. non ē. b. et si. b. non est. c. non esse necesse est. at qui est. c. igit a. eē necesse ē. Quod si. a. terminū superseris: nulla fiet necessitas. sit enī propositum. si non est animal non ē homo: et si non est homo: necesse est non esse risibile. At qui est animal: non necesse erit eē vel non esse risibile: ac de prima quidem figura satis dictum est: sequenti vero volumine de secunda tractabitur.

bile non necesse erit nō eē alalū: vt arbores herbas: et qdq; vitali tm̄ alal nō etiā sensibili vegetat. In prima igit figura ex trib⁹ terminis fiat hypothetice. xvi. complexiones: ita vt id qd ppositū ē i propōne: id i assumptioe quoq; ponat. Octo quidē si. a. termin⁹ in assumptioe ponat. Octo vō si. c. q; si. a. terminus ponendo assumat: erunt octo necessarij syllogismi. si vō. c. termin⁹ ponēdo assumat null⁹ syllogism⁹ ē. Eodē quoq; mō sillogiz complexionūq; ordo cōstabit si id i assumptioe qd i propōne positū fuerat auferat. sicut quoq; sexdecim complexiones: quaz octo quidē vbi id qd seqt auferit itegra necessitate pdurat. octo vō i qb⁹ id qd pcedit auferit: necessitate nō eadē rōne cōseruat: hōrū vō oīum subdāt exēpla. Prīm⁹ igit mod⁹ ē hic. si est. a. ē. b. et si ē. b. et. c. eē necesse ē. at nō ē. c. igit. a. nō est. qd si assumam⁹ at nō ē. a. nihil euenit necessariū. Sit. n. ppo bec. si hō ē alal ē: et si alal ē alalū eē necesse ē. atq; nō ē hō. nō igit necesse erit: vt sit vel non sit alalū. Scd⁹ mod⁹ ē. si. ē. a. ē. b. et si ē. b. h. eē. c. necesse ē at. c. ē igit. a. nō erit. qd si assumam⁹ ita. at nō ē. a. h. necesse erit eē. c. vel nō eē. nā si sit ppo. si hō ē alal est et si alal ē lapis nō ē: si assumam⁹ at nō est homo non necesse ē lapidē eē vel nō eē. Tertī⁹ mod⁹ ē. si. ē. a. nō ē. b. et si nō ē. b. necesse ē eē. c. at nō ē. c. necesse ē igit nō eē. a. qd si. a. terminū tollat assumptio: nihil euenit necessariū. Age. n. sit ppo. si hō ē: nō ē alal: et si inanimatū nō ē: alalū eē necesse est: at non est homo. non necesse ē eē vel nō eē alalū. Quartus si. ē. a. nō ē. b. et si non est. b. necesse ē nō eē. c. At ē. c. igit. a. nō erit. qd si assumamus nō eē. a. nulla necessitas complexionis iuenitur. nā si sit ppo. si hō ē. nō est irrationale. si irrationale non ē: inanimatū nō eē necesse est. At non ē homo: nō necesse ē eē: vel nō eē inanimatū. Quintus si. a. nō ē. b. ē et si. b. ē: etiā. c. eē necesse ē. at si ē. c. igit. a. esse necesse ē. qd si. a. termin⁹ assumat: nullus fiet syllogism⁹. sit enī propositio: si irrationale nō ē: rationale ē: et si rationale ē: alal ē: atq; irrationale ē. nō necesse erit eē: vel nō eē alal. Sextus. si nō ē. a. est. b. et si est. b. necesse est nō esse. c. At qui ē. c. igit. a. eē necesse ē. qd si a. terminū sumā nulla necessitas iuenit. sit. n. ppo talis si alatum non sit: inanimatū ē. et si inanimatū est sensibile non est. at qui alalū est. non erit necesse esse vel nō eē sensibile. Septimus si nō ē. a. non est. b. et si nō est. b. necesse est eē. c. at. c. nō est igit. a. esse necesse ē qd si. a. terminū superserimus complexio nullam facit necessitatē. sit vero ppo talis. si alal nō sit: nō ē rationale si rationale non ē: irrationale est. et si assumo. at qui alal ē. nō necesse est vel eē rationale: vel non eē. Octauus modus ē qui hac ppoē format. si nō est. a. non ē. b. et si. b. non est. c. non esse necesse est. at qui est. c. igit a. eē necesse ē. Quod si. a. terminū superseris: nulla fiet necessitas. sit enī propositum. si non est animal non ē homo: et si non est homo: necesse est non esse risibile. At qui est animal: non necesse erit eē vel non esse risibile: ac de prima quidem figura satis dictum est: sequenti vero volumine de secunda tractabitur.

De syllogismo hypothetico. Liber Secundus
Conditionalium propositionum: que tribus terminis constant: secunda figura: ē quotiens cum aliquid dicitur vel esse: vel non esse: sequitur vt duo quedam vel eē vel non esse dicantur. variantur autem i ipsis propositionibus: vel etiam in conclusionibus fm assumptionis ordinem multis modis quod vt facilius innotescat: prius cuncte propositiones

